

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/277/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112232298
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6112232298.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa Orange Slovensko, a. s., so sídlom Metodova 8, 821 08 Bratislava, zastúpeného URBÁNI & PARTNERS s. r. o., so sídlom Skuteckého 17, 974 01 Banská Bystrica, proti odporcovi U. L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Q. T. XX, XXX XX F. F., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie Legionárov č. 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, o zaplatenie 399,20 Eur s príslušenstvom, na základe odvolania navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 7C/94/2013-71 zo dňa 30. 10. 2013, takto

rozhodol:

Odvolanie navrhovateľa voči výroku rozsudku, ktorým uložil povinnosť odporcovi zaplatiť navrhovateľovi sumu 129,- Eur s 9,25% ročným úrokom z omeškania od 06. 05. 2011 do zaplatenia (prvý výrok), o d m i e t a .

Výrok rozsudku o náhrade trov konania (tretí výrok) p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom zo dňa 30. 10. 2013 uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 129,- Eur s 9,25 % ročným úrokom z omeškania od 06. 05. 2011 (prvý výrok) a vo zvyšku návrh zamietol (druhý výrok). O náhrade trov konania rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (tretí výrok).

Proti výroku uvedeného rozsudku, ktorým okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 129,- Eur s 9,25 % ročným úrokom z omeškania od 06. 05. 2011 (prvý výrok) a výroku o náhrade trov konania (tretí výrok), podal navrhovateľ odvolanie v zákonnej lehote z dôvodu podľa ustanovenia § 205 ods. 2 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) a žiadal, aby odvolací súd zrušil prvý a tretí výrok rozsudku a v tomto rozsahu vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie z dôvodu, že odôvodnenie rozsudku nekorešponduje s prvým výrokom rozsudku.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku - ďalej aj O. s. p.), skúmal ako jednu z procesných podmienok odvolacieho konania subjektívnu podmienku odvolania - podanie odvolania oprávnenou osobou.

Podľa ustanovenia § 218 ods. 1 písm. b) O. s. p., odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

Odvolaie je riadnym opravným prostriedkom proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa, pokiaľ to zákon nevylučuje.

Podmienkami odvolania sú: 1/ objektívne (príпустnosť odvolania a včasnosť podania odvolania), 2/ subjektívne (podania odvolania oprávnenou osobou) .

Osobou oprávnenou podať odvolanie proti rozhodnutiu prvého stupňa sú podľa ustanovenia § 201 O. s. p. účastník a vedľajší účastník (ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom) .

Odvolačie súd poukazuje na to, že jednou s podmienok príпустnosti odvolania je spôsobilý predmet odvolania. Pri súdnych rozhodnutiach môže odvolanie smerovať proti výroku (enunciátu) rozsudku alebo uznesenia. Odvolaním možno napadnúť vždy iba enunciát vo veci samej a nie iba jeho dôvody (§ 202 ods. 4 O. s. p.), nakoľko dôvody rozhodnutia možno napadnúť len spolu s výrokom vo veci. Podanie odvolania má dva dôležité účinky: a) odkladný (suspenzívny) účinok, b) devolutívny účinok. Suspenzívny účinok odvolania spočíva v tom, že napadnuté rozhodnutie podaním odvolania až do jeho vybavenia nenadobudne právoplatnosť a pokiaľ je podľa svojho obsahu vykonateľný, odkladá sa aj jeho vykonateľnosť. Platí však podmienka, že odvolanie musí podať osoba na to legitimovaná a v zákonnej lehote, t. j. včas s tým, že smeruje proti spôsobilému predmetu. Devolutívny účinok odvolania spočíva v tom, že o podanom odvolaní rozhoduje odvolačie súd okrem výnimiek zakotvených v ustanovení § 210a O. s. p. Preskúmacie oprávnenie odvolačieho súdu je ohraničené medzami, ktorých sa odvolačie domáha preskúmania rozhodnutia. Ide o tzv. kvantitatívnu stránku odvolania, ktorá spočíva vo vymedzení rozsahu, v akom sa rozhodnutie napáda, t. j. v akom rozsahu sa požaduje jeho preskúmanie odvolačím súdom. Význam vymedzenia rozsahu, v akom sa rozhodnutie napáda, sa prejavuje v tom, že časť rozhodnutia napadnutá odvolaním nenadobúda právoplatnosť a to v dôsledku nastúpenia suspenzívneho účinku odvolania. Kvantitatívna stránka odvolačieho návrhu (odvolania) okrem zákonných výnimiek s poukazom na ustanovenie § 212 ods. 2 O. s. p. je pre súd záväzná.

S úpravou rozsahu prieskumného oprávnenia odvolačieho súdu súvisí i otázka, či platná procesná úprava pripúšťa reformáciu in peius (tzv. zmenu k horšiemu) v odvolacom konaní. I keď O. s. p. výslovný zákaz reformácie in peius v odvolacom konaní neobsahuje, je možné zo zásady viazanosti odvolačieho súdu rozsahom odvolačieho návrhu tento zákaz vyvodiť. Odvolačie súd nemôže zmeniť rozhodnutie v neprospech účastníka, ktorý podal odvolanie a v prospech účastníka, ktorý odvolanie nepodal. Výnimky z tohto sú taxatívne upravené prípady, kde odvolačie súd nie je viazaný odvolačím návrhom, t. j. rozsahom, v ktorom sa odvolateľ domáha preskúmania rozhodnutia (§ 212 ods. 1, 2 O. s. p.) [viď. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo 193/2008 zo dňa 29. 10. 2009]

Nakoľko navrhovateľ napadol odvolaním jedine prvý výrok rozsudku, ktorým súd vyhovel jeho nároku sčasti (č.l. 78-79 súdneho spisu), pričom navrhovateľ nepodal odvolanie voči výroku rozsudku, ktorým bol vo zvyšku návrh zamietnutý (druhý výrok), preto potom druhý výrok rozsudku nadobudol právoplatnosť uplynutím 15-dňovej lehoty od doručenia rozsudku účastníkom konania.

Vzhľadom na uvedené, prihliadnuc na zákaz reformácie in peius, odvolaciemu súdu neostávala iná možnosť ako odvolanie navrhovateľa podľa ustanovenia § 218 ods. 1 písm. b) O. s. p., odmietnuť.

Vychádzajúc z obsahu odvolania, navrhovateľ podal formálne odvolanie i proti výroku o náhrade trov konania (tretí výrok), pričom odvolačie súd zistil, že okresný súd správne aplikoval ustanovenie § 142 ods. 2 O. s. p., preto potom výrok o náhrade trov konania podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Pri rozhodovaní o trovách odvolačieho konania postupoval odvolačie súd v súlade s ustanovením § 224 ods. 1 O. s. p. tak, že analogicky aplikoval ustanovenie § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p. Dôvodom takéhoto postupu je skutočnosť, že Občiansky súdny poriadok neobsahuje osobitnú úpravu rozhodovania o

trovách odvolacieho konania v prípade, ak je odvolanie odmietnuté. Samotné ustanovenie § 224 ods. 1 O. s. p. odkazuje na použitie ustanovení o trovách konania pred súdom prvého stupňa. Preto bolo potrebné rozhodnúť o trovách odvolacieho konania podľa ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p., ktoré upravuje problematiku svojou povahou najbližšiu odmietnutiu odvolania, pretože i v tomto prípade odvolacie konanie končí bez toho, aby odvolací súd rozhodoval o veci samej. Vychádzajúc z tohto právneho názoru odvolací súd rozhodol, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Odvolaním nenapadnutý výrok rozsudku okresného súdu (druhý výrok) zostal nedotknutý (§ 206 ods. 2, 3 O. s. p.).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.